

[Karen Thurøe Hansen]

stadig udbygget. Vi har jo klimatisk set også nogenlunde de samme interesser.

Også på det sociale og det sundhedsmæssige område foregår der et bredt samarbejde og en bred erfaringsudveksling om konkrete metoder. Inden for sygehusområdet er der en række eksempler både på udveksling af erfaringer og metoder og på forsøg med at arbejde sammen om at finde nye veje i sygdomsbekæmpelse og operationsmetoder. Det samme gælder på det sociale område, hvor der mellem de kommunale organisationer i Norden foregår en meget bred udveksling af ideer og forsøgsresultater. Inden for det sidste år har vi set, hvordan norske forsøg med ældreomsorg har inspireret de øvrige nordiske lande til at følge efter.

Skal der ske yderligere fællesnordiske initiativer på disse områder, må forslagene til initiativerne komme fra de involverede parter. Derefter kan forslagene behandles på fællesnordisk plan, men ikke før, at de, der arbejder med disse ting i det daglige, ved langt mere om, hvad der er bæredygtigt, og hvad der ikke er det.

På det trafikale område har vi jo et forbillede i SAS, og også færge- og motorvejssamarbejde er fine eksempler på nordisk samarbejde, men der er stadig væk skønhedspletter med hensyn til, hvordan vi skal benytte disse veje. Vi har senest haft en kontrovers med Norge med hensyn til lastvognstrafikken, men vi håber, at også dette spørgsmål bliver løst. Det er muligt, at trafikikkerheden kan blive bedre med nogle normer for vejenes standard, skiltning osv. I så fald er jeg sikker på, at vi får oplysninger om det, for der foregår også et bredt samarbejde mellem de nordiske landes råd for færdselssikkerhed.

Til sidst et par ord om kultur: det er værd at hæfte sig ved det meget store arbejde, som finder sted inden for Foreningen Norden. Den selskabelige islæt, som der er mellem venskabsbyerne, skal absolut ikke undervurderes, ikke kun for selskabelighedens skyld, men også på grund af det samarbejde, der går på det kommunale styre. Det er godt, og det er i højeste grad værdsat som en kulturel islæt.

Der er mange måder at arbejde sammen på. Jeg har før nævnt, at vi heldigvis har positive resultater med det meste af samarbejdet. Naturligvis er der negative sider, men så negativt som forespørgerne har fremstillet

det her, synes jeg ikke det er, tværtimod. Hvis vi starter med at være negative, vil der aldrig komme noget godt ud af et samarbejde.

Jeg skal til slut kun sige, at det konservativede folkeparti ikke kan stemme for den af fru Margrete Auken foreslåede dagsorden.

Nør Christensen (CD):

Nordisk nytænkning er påkrævet. Heldigvis synes den også på vej. Om 1 uge afholdes Nordisk Råds session nr. 33 i Reykjavik med deltagelse af ministre og parlamentsmedlemmer fra Sverige, Norge, Island, Finland, Danmark, Færøerne, Ålandsøerne og Grønland, og journalister fra den nordiske presse overværer sessionen.

I mere end 3 årtier har to dogmer været næsten uangribelige, nemlig at de nordiske lande skulle vise vilje til samarbejde om alt mellem himmel og jord, og at alle landene skulle give deres besyv med og finde fordele i samarbejdet, hvis det skulle blive til noget. De to dogmer har medført en uhørt strøm af papir, hvor det store og perspektivrige druknede i strømmen af detaljer, og hvor beredvillig årelang behandling gang på gang ender med, at man henlægger sagen uden at foretage sig videre. Men i mange tilfælde kan møderne og papirarbejdet alligevel have været gavnligt.

Nu må vi derimod konstatere, at vi er nået meget langt i fælles goodwill, og at de 33 år siden Nordisk Råds start har været nok til at fastslå nordisk samarbejdes selvfølghed. Mon vi overhovedet kan nå længere, hvis samtlige lande skal være enige hver gang?

I 1980'erne og 1990'erne vil det være en god vej at gå først at foretage en grundig oprydning. Det smerter de mange embedsmænd og kommissioner, som netop brænder for denne eller hin detalje. Alligevel må den store papirkurv hentes frem og fyldes måske mere end én gang. De mange parlamentsmedlemmer må også vise tilbageholdenhed, når de i fællesnordisk snak over frokosten får en idé om, at man burde kigge nærmere på dette eller hint, hvorefter de straks udformer et forslag, for deprimerende ofte selv derefter at glemme alt om det til næste års session. Imedens er kostbar nordisk tid, kraft og økonomi brugt i papirkværnen.